№ 6
J. Orgusaar.
16 Sept. 1888.
(Oma lapsepõlve mälestusest).

№ 6 Luua tegija.

(Enne muistne jutt oma lapse põlve mälestusest üles kirjutanud J. Orgusaar).

Enne muiste elas üks luua tegija. Iga hommiku wõtis ta ~~selja tööle~~ luu luua koorma selga, läks linna ja müis seal ära; Õhtu poole läks tema metsa koude koju ja walmistas teiseks päewaks kubu jällegi walmis. Seda wiisi sai ta waewalt oma pere, mis wäga kinge suur oli, toidetud ja katetud. Pere oli: tema ise, naine ja kolm tütart.

Kord, kui mehike jälle luua koormaga linna läks, tuli tolle wastu wiidis härra wastu ja küsis: „Miks sa, mehike, nii kinge wõtja koorma all ennast kigistad, nagu sa kergemini kuidagi leiba ei wõi saada?" — „Ei ~~ole midagi~~ wõi kuidagi saada," wastas wanake. „~~Kui saan~~ Anna oma kõige wanem tütar minu wanemale rasu pojale naiseks, ma annan sulle wara wäga." „Ei wõi ma seda lubada," kostis wanane ja läks edasi linna poole.

Kui ta õhtul koju tuli, ei olnud tütart enam ~~kus~~ leida; selle asemel oli aga waka warka nurgas unikus.

Teisel päewal wõtis ta jällegi luua koorma selga ja läks linna. Teepeal tuli üks õige wana meer wastu ja ütles: „Kas sa kergemini omale leiba ei saa et sa niisugust kinge wõtjat koormat all kannad?" „Ei saa kergemini ära elada," „Anna oma keskmine tütar minu keskmise raske pojale naiseks ma annan waka hõbedat?" — „Ei ma wõi seda lubada," wastas mees. — Õhtu, kui ta koju tuli, oli tütar kadunud ja waka hõbedat nurgas.